

**UCHWAŁA NR XXVII/220/2021
RADY GMINY TUROŚŃ KOŚCIELNA**

z dnia 4 listopada 2021 r.

w sprawie wezwania do usunięcia naruszenia prawa poprzez podjęcie uchwały Nr XXVII/204/09 Rady Gminy Turośń Kościelna z dnia 24 września 2009 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wsi Niewodnica Kościelna, gmina Turośń Kościelna

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 w związku z art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1372, poz. 1834) w związku z art. 17 ust. 2 i art. 18 ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy - Kodeks Postępowania Administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r. poz. 935) uchwała się, co następuje:

§ 1. 1. Rada Gminy Turośń Kościelna po rozpatrzeniu wezwania do usunięcia naruszenia prawa poprzez podjęcie uchwały Nr XXVII/204/09 Rady Gminy Turośń Kościelna z dnia 24 września 2009 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wsi Niewodnica Kościelna, gmina Turośń Kościelna (Dz. Urz. Woj. Podlaskiego z 2009 r. Nr 204 poz. 2254) – uznaje wezwanie za niezasadne.

2. Uzasadnienie rozstrzygnięcia określonego w ust. 1 stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy

Jarosław Czech

UZASADNIENIE

Radę Gminy Turośń Kościelna wezwano w trybie art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym do usunięcia naruszenia prawa poprzez podjęcie uchwały Nr XXVII/204/09 z dnia 24 września 2009 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wsi Niewodnica Kościelna, gmina Turośń Kościelna.

Wzywająca zarzuca naruszenie jej prawa własności poprzez poszerzenie cmentarza z naruszeniem prawa, m.in. niezachowanie odległości zapewniających strefę sanitarną. Wyjaśniła, że mieszka w Niewodnicy Kościelnej, przy ul. Kościelnej 18 i jest właścicielem nieruchomości graniczącej z należącą do Parafii w Niewodnicy Kościelnej działką nr 111/5, na której poszerzany jest cmentarz. Zdaniem Wzywającej decyzja władzy kościelnej o założeniu lub rozszerzeniu cmentarza może być podjęta dopiero po uprzednim uzyskaniu zgody właściwego inspektora sanitarnego

Wzywająca powzięła z Powiatowej Stacji Sanitarno - Epidemiologicznej w Białymstoku informację, iż nie posiada dokumentów potwierdzających wystąpienie o wyrażenie zgody na założenie lub rozszerzenie cmentarza w Niewodnicy Kościelnej. Zdaniem Wzywającej przy tworzeniu planu zagospodarowania przestrzennego na cmentarz określono przeznaczenie na sporny teren (ZC) bez uwzględnienia strefy ochronnej.

Wzywająca upatruje naruszenia jej interesu prawnego w zaistnieniu zagrożeń dla jej zdrowia i nieprzeprowadzeniu stosownych badań terenu przed uchwaleniem planu. Zdaniem Wzywającej przed podjęciem uchwały nie zbadano, czy teren, o który cmentarz miał zostać powiększony, spełnia wymogi wynikające z rozporządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z 1956r.

Organ nie zgadza się z zarzutami Wzywającej i podnosi, co następuje.

Jako podstawę wezwania wskazano art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2021 r. poz. 1372), zwanej dalej „u.s.g.”.

Stosownie do postanowień art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym – w brzmieniu obowiązującym w dacie podjęcia zaskarżonej uchwały – każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą lub zarządzeniem podjętymi przez organ gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej, może po bezkutecznym wezwaniu do usunięcia naruszenia zaskarżyć uchwałę lub zarządzenie do sądu administracyjnego.

Należy mieć przy tym na uwadze, że to na Wzywającej ciąży obowiązek wykazania, w jaki sposób uchwała narusza jej własny indywidualny interes prawny. Wzywając organ gminy na podstawie art. 101 ust. 1 u.s.g. musi ona wykazać istnienie związku pomiędzy przedmiotową uchwałą a jej indywidualną sytuacją prawną. Musi udowodnić, że uchwała naruszając prawo, jednocześnie negatywnie wpływa na ich sferę prawnomaterialną i pozbawia jej np. pewnych uprawnień albo uniemożliwia ich realizację, lub też nakłada na nich obowiązki – co w przedmiotowej sprawie nie miało miejsca.

Legitymacja do wezwania do usunięcia naruszenia interesu prawnego naruszonego uchwałą rady gminy przysługuje przy tym nie temu, kto ma w tym interes prawny, ale temu czyj interes prawny został

naruszony zaskarżonym aktem. Naruszenie interesu prawnego podmiotu wzywającego musi mieć przy tym charakter bezpośredni, zindywidualizowany, obiektywny i realny. Uchwała, czy też konkretne jej postanowienia, muszą więc naruszać rzeczywiście istniejący w dacie podejmowania uchwały interes prawny wzywającego (orzeczenie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 13 października 2014 r. Sygn. akt. IV SA/GI 1273/13).

Sam fakt, iż działka Wzywającej graniczy z działką nr 111/5, na której zgodnie z zaskarżonym miejscowym planem przewidziano cmentarz i Wzywająca jest niezadowolona z podjętej uchwały, powołując się na zaistnienie bliżej nie określonych zagrożeń dla jej zdrowia oraz „nieprzeprowadzenie stosownych badań terenu przed uchwaleniem planu” - nie przesądza ani o istnieniu interesu prawnego w zaskarżeniu uchwały, ani tym bardziej o naruszeniu jej interesu prawnego w/w uchwałą.

Mając powyższe na uwadze należy uznać, że skuteczne wniesienie skargi na podstawie art. 101 ust. 1 u.s.g. wymaga wykazania przez skarżącego nie tylko tego, że posiada interes prawny we wniesieniu skargi, ale że interes ten został naruszony (Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia 30 października 2013 r. sygn. akt. II SA/Sz 620/13), co w przedmiotowej sprawie nie miało miejsca.

Organ jednocześnie podnosi, że przedmiotowa uchwała znajduje oparcie w powołanych w niej podstawach prawnych i została podjęta z zachowaniem stosownych procedur dotyczących uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego określonych w przepisach ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zwanej dalej u.p.z.p., (w szczególności art. 17 i 15 ustawy), po uzyskaniu wymaganych opinii i uzgodnień, w tym ze Stacji Sanitarno – Epidemiologicznej w Białymstoku.

Organ wyjaśnia, że zaskarżony plan określa strefę sanitarną przewidzianą w § 3 rozporządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej w sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze w zapisach § 23 planu - zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 9 u.p.z.p. W konsekwencji nieuprawnione są zarzuty Wzywającej w zakresie braku strefy ochronnej.

Ponadto zasady zakładania, prowadzenia i zamykania cmentarzy reguluje ustawa z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1947). Ogólna zasada dotycząca umiejscowienia cmentarza wyrażona jest w art. 5 ust. 1 ustawy, który stanowi, że cmentarze powinny znajdować się na ogrodzonym terenie, odpowiednim pod względem sanitarnym. Wyżej wymieniona ustawa upoważnia ministra właściwego do spraw zdrowia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, do określenia, w drodze rozporządzenia, jakie tereny uznaje się za odpowiednie pod względem sanitarnym na cmentarze, przy czym rozporządzenie w szczególności powinno określać szerokość pasów izolujących teren cmentarny od innych terenów, a głównie terenów mieszkaniowych, odległość cmentarza od źródeł ujęcia wody, wymagania co do poziomu wód gruntowych na terenach przeznaczonych pod cmentarze. Przedmiotową sprawę reguluje obowiązujące rozporządzenie ministra gospodarki komunalnej z dnia 25 sierpnia 1959 r. w sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze (Dz. U. z 1959 r. Nr 52, poz. 315).

Zapisy w/w rozporządzenia regulują kwestie odległości cmentarza od zabudowań mieszkalnych, od zakładów produkujących artykuły żywności, zakładów żywienia zbiorowego bądź zakładów przechowujących artykuły żywności oraz studzien, źródeł i strumieni, służących do czerpania wody do picia i potrzeb gospodarczych. Wyżej wymieniony zapis odnosi się przede wszystkim do odległości nowo budowanych cmentarzy od istniejącej zabudowy. Natomiast w

odniesieniu do już istniejących cmentarzy zastosowanie znajduje przepis § 7 rozporządzenia, zgodnie z którym jego przepisów nie stosuje się do cmentarzy już istniejących, jeżeli ich zastosowanie uniemożliwiłoby korzystanie z cmentarza, a właściwy powiatowy inspektor sanitarny nie sprzeciwia się dalszemu korzystaniu z tego cmentarza.

Mając powyższe na uwadze należy uznać, że Wzywająca nie ma interesu prawnego w zaskarżeniu w/w uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, ani tym bardziej nie został on poprzez jej podjęcie naruszony, a ponadto uchwała jest zgodna z przepisami prawa, ustanawiając stosowną strefę ochronną. Dlatego też postanowiono uznać wezwanie za niezasadne.